

Dilara Koç

Çizer

Enis Özger

Editör

Büşra Şahin

Mizanpaj

Neşe Siyamoğlu

ISBN: 978-625-7237-99-4

1. Baskı: Aralık 2023

Bu eserin bütün hakları saklıdır. Yayınevinden ve Yazardan izin almadan kısmen veya tamamen alıntı yapılamaz, hiçbir şekilde kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

Yazardan Direkt – Türkiye

Yazardan Direkt Elektronik İletişim Tanıtım Paz. ve Tic. Ltd. Şti

Altın-tepe mah. İstasyon Yolu sok. No: 3/1

Maltepe / İstanbul

Tel: 0216 3011213

Sertifika No:47456

Baskı ve Cilt

JOLY SPACE OZALİT KIRTASIYE BİLİŞİM TİC. LTD. ŞTİ.

Çınar Mah. Kadirhas Cad. Kalender Sok. No: 1/A Maltepe/İstanbul

Sertifika no: 74091

Pedagog gözetiminde hazırlanmıştır.

*Gökten 3 elma düřtü.
Kimin ne muradı varsa onun başına
Onlar ermiş muradına, biz çıkalım kerevetine
Tüm çocuklar, haydi oyuna!*

Kitabımı; tüm çocuklara ve içindeki çocuğu yaşatanlara
ithaf ediyorum.

TEŞEKKÜR

Bu kitabımı yazmamda beni motive eden, teşvik eden sevgili kızlarım Aslı ve Zeynep'e, kitaptaki çizimlerin yaratıcısı sanatçımız sevgili Enis Özger'e, kitabın yayımlanma sürecindeki tüm emeklerinden ötürü Yazardan Direkt ekibinden Çağla Miniç, Bihter Şahin ve Büşra Şahin'e sevgiyle ve saygıyla teşekkürler ediyorum.

Yaşamda sahip olduğum renkler için, neşe için, içimdeki çocuk için şükürler olsun.

Sevgiyle ve neşeyle...

Dilara

SANDALYE OYUNU

Gölperi, yeni uyanan Aslı'nın yanına gitti ve seslendi:
"Günaydın Aslı."

"Günaydın ablacığım."

"Bugün cumartesi, okul tatil. Derya ve Ada seni ziyarete gelecek, öyle değil mi?"

Aslı'nın yüzü güldü. "Evet ablacığım. Çok heyecanlıyım."

"Arkadaşlarınla ne yapmayı planlıyorsun? Bir bakalım mı oyun sandığında neler var?"

"Evet! Bakalım haydi ablacığım."

Gölperi Aslı'nın oyun sandığını incelemeye başladı. Bir yandan da oyunları sayıyordu.

"Hımm... Dama tahtası ve taşları, satranç, yapbozlar, misketler, bir topaç, bolca kâğıt, resim defteri, boya kalemeleri, bir küçük çocuk makası, top, tahta parçaları, renkli tebeşirler, sulu boya, resim defteri, boyama kitabı, hikâye kitapları... Ooo Aslıcığım, neler var neler."

"Ablacığım tarak var mı tarak? Dur bakayım... Aaa evet var!"

"Ne yapacaksın tarak ile? Saçlarını mı tarayacaksın arkadaşlarının?"

"Hayır. Görürsün ne yapacağımı, bir gelsinler."

Gölperi gülümsedi.

"Peki o zaman, haydi kahvaltıya. Önce eller yüzler yıkan-sın, dişler fırçalansın, pijamalar çıksın, kıyafetler giyilsin."

Gölperi ablası, "Ne yapacak tarak ile anlamadım ama..." diye kendi kendine söylendi. Pek anlayamadı ama güldü geçti.

Kızlara ballı limonata yaptı, yemekte yeşil fasulye ve yoğurt vardı. Ara öğün olarak meyveleri yıkadı, hazırladı. İsterlerse süt ile portakallı kek ikram etmeyi planladı.

*

"Hoşgeldiniz."

“Merhaba Aslı.”

Gölperi ablaları araya girdi: “Çocuklar, haydi ellerinizi yıkayın, hiç vakit kaybetmeden doğru sofraya. Bugün çok eğleneceğiniz belli, oynayacak çok oyununuz var.”

“Tamam. Hemen!”

*

Çocuklar ellerini yıkamışlar, yemeklerinin hepsini bitirmişlerdi.

“Ellerine sağlık Gölperi abla.”

“Ellerine sağlık ablacığım.”

Aslı, arkadaşısı Derya’ya seslendi: “Derya haydi gelin, salona geçelim.”

“Ablacığım biz 3 kişiyiz, bize 2 adet sandalye lazım.”

Aslı Gölperi ablasına ve arkadaşlarına sandalye oyununu tarif etmeye başladı. Sandalyeler, kişi sayısının bir eksiği sayıda, sırtları birbirine gelecek şekilde yerleştirilecek ve çocuklar etrafında orta hızda yürüyerek dans edecekler. Hareketli bir müzik çalacak, bir kişi de müzikle ilgilenecek ve arada bir müziği durdurup tekrar çalarak oyunu yönetecek. Müzik durduğunda oyundaki çocuklar önlerine denk gelen sandalyeye oturacaklar. Ayakta kalan, sandalye bulup oturamayan kişi yanmış olacak ve oyundan çıkacak. En son 1 kişi kalana kadar oyun bu şekilde devam edecek.

Gölperi ablaları bir yandan müzik çalıp bir yandan da dansı coşturuyordu. “Ohh oh eller havaya...”

“Aaaa ben ayakta kaldım...”

Ayakta kalan Ada kenara çekildi.

“Evet, kalanlar devam!”

Müziğı devam ettirdi Gölperi.

Ayakta kalan Aslı “Ayyy dalmışım dansa...” dedi ve hep birlikte gülüştüler. Son kalan yani kazanan Derya oldu.

“Ada, aynı oyunu tarak ile de oynayabiliriz. Oynayalım mı ne dersiniz?” diye teklifte bulundu Aslı.

“Evet oynayalım. Yaşasın!”

“Müziğı başlatıyorum.” dedi Gölperi.

Tarak kızların ellerinde, birinden diğetine dolaşıyordu. Bir yandan da neşeyle dans ediyorlardı. Çok neşelilerdi.

“Ayy benim elimde kaldı...”

Gölperi kafasını çevirdi, kızlara bakmadan müziğı kapatıyordu. Müzik ile ilgilenen için kural buydu.

“Aaa Deryacığım bu sefer ilk sen elendin. Oyunlarda yenmek de var yenilmek de Haydi bakalım eller havaya, devam kızlar.”

Tarak ve sandalye oyunlarının ardından küçük bir mola verdiler ve limonatalarını içip tatlı tatlı sohbet ettiler.

AYAK OYUNU

“Kuzucuğum çabucak kıyafetlerimizi giyinip hazırlanalım, bugün Doruklara gideceğiz.” dedi Aslı’nın annesi.

“Heyy! Yaşasın! Anneciğim Derin abla, Arda ve Çağan da gelecek mi?”

“Tabii ki gelecekler.”

“Ayak oyununu öğretmek istiyorum onlara.”

“Harika olur, çok eğlenirsiniz kuzucuğum.”

“Anneciğim, kitapçıdan arkadaşlarıma kitap alıp hediye götürebilir miyim? Ama kimsenin doğum günü değil. Bir şey olur mu?”

“Ne kadar güzel düşündün Aslıcığım, tabii ki giderken kitapçıya uğrar alırsın. Sevdğin kişilere hediye almak için doğum günü gibi özel bir gün olmasına gerek yok. İstediğin ve imkânın olduğu her zaman sevgini küçük hediyelerle gösterebilirsin. Çok özel ve güzel bir düşünce ve davranış. Aferin güzel kızım.”

Aslı biraz düşündükten sonra yeni bir fikir ile annesine danıştı.

“Anneciğim, evde Zeynep ablamın benim için ayırdığı, büyüyünce okuyabileceğim birkaç kitap buldum. Derin ablanın yaşına uygun. Yeni almak yerine bunları hediye etsem ayıp olur mu?”

Kitapları annesine gösterdi.

“Hımm bakayım. Çok da iyi saklanmış, pırıl pırıl duruyor. Götürebilirsin tabii. Evde varsa ve temiz duruyorsa neden yeniden alırsın ki? Gereksiz yere para harcamak olur. Derin ablan da senin onu düşünüp incelik ettiğini görünce yeni mi almışsın yoksa evden mi getirmişsin önem vermez. İyi okur ve bakarsa, sen büyüdüğünde belki o da bu kitapları okuman için geri sana hediye edebilir. Ne dersin?” dedi Aslı’nın annesi gülümseyerek.

*